

Mgr Wojciech Bednarek

Polska polityka migracyjna wobec wychodźców z Ukrainy: promocja Polski jako państwa migracji docelowej w praktyce służb dyplomatyczno-konsularnych

Celem głównym dysertacji jest diagnoza działań podejmowanych przez służby dyplomatyczno-konsularne na Ukrainie w zakresie wspierania napływu do Polski wybranych grup imigrantów. Inspiracją do podjęcia tej tematyki badawczej były wnioski wynikające z rządowego dokumentu *Polityka migracyjna Polski – stan obecny i postulowane działania*, w którym wskazuje się na potrzebę stymulowania napływu imigrantów z Europy Wschodniej jako ważnego czynnika zwiększającego potencjał rozwojowy i demograficzny państwa. Zgodnie z przyjętą hipotezą resort spraw zagranicznych oraz podległe mu placówki dzięki wykorzystaniu dostępnych zasobów i instrumentów – prawnych, instytucjonalnych, organizacyjnych i politycznych – mogą aktywnie wspierać realizację strategicznych interesów migracyjnych Polski we wschodnim sąsiedztwie.

Praca składa się ze wstępu, czterech rozdziałów i zakończenia. We wstępie przedstawiono główne cele i założenia dysertacji, dokonano charakterystyki źródeł pierwotnych i wtórnych oraz omówiono zastosowane w rozprawie metody badawcze. W rozdziale pierwszym dokonano przeglądu formułowanych na gruncie różnych nauk społecznych definicji, kryteriów podziału oraz współczesnych teorii wyjaśniających procesy migracyjne w świecie. Rozdział zawiera również diagnozę obecnej sytuacji migracyjnej Polski oraz uwarunkowań społeczno-politycznych, które uzasadniają podjęcie przez organy administracji państwowej aktywnych działań na rzecz przyciągania do Polski wybranych grup imigrantów. W rozdziale drugim dokonano charakterystyki przepływów migracyjnych z Ukrainy do Polski. Wskazane zostały priorytetowe grupy imigrantów, których napływ do Polski należy uznać za szczególnie pożądany. Omówione zostały główne instrumenty polityki imigracyjnej państwa, a także zaproponowano optymalny model działań polskiej służby dyplomatyczno-konsularnej na Ukrainie w kontekście promocji Polski jako kraju migracji docelowej. Rozdział trzecim dokonano przeglądu działań podejmowanych przez polskie placówki dyplomatyczno-konsularne na Ukrainie, które sprzyjają stymulowaniu przepływów ludzkich do Polski. Dotyczą one przede wszystkim takich zagadnień jak: polityka wizowa, realizacja umowy o Karcie Polaka, promocja wiedzy na temat rynku pracy w Polsce oraz oferty edukacyjnej polskich uczelni, budowa pozytywnego wizerunku Polski za granicą, ograniczanie zjawiska nielegalnej imigracji. Rozdział czwarty stanowi kontynuację rozważań z poprzedniej części pracy, z tym, że działania personelu dyplomatyczno-konsularnego nakierunkowane na

promocję Polski jako celu migracji docelowej wśród obywateli Ukrainy zostały przedstawione za pomocą studium przypadku – działalności Konsulatu Generalnego RP w Łucku. W końcowej części pracy dokonano podsumowania zgromadzanego materiału badawczego wraz z wnioskami i rekomendacjami.